

Zaaknummer: **CBHO 2022/021.1**
Rechter(s): mr. Borman
Datum uitspraak: 9 februari 2022
Partijen: verzoekster en Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: instellingscollegegeld
omstandigheden
overgangsregeling
verzoek voorlopige voorziening

Artikelen:
Uitspraak: verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen: 2.3. De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding om de door verzoekster verzochte voorlopige voorziening te treffen. Het College heeft eerder uitspraken gedaan in procedures van verzoekster over het haar in rekening gebrachte collegegeld voor inschrijving voor de bacheloropleiding Geschiedenis. De uitspraak van 22 augustus 2019 in zaak nr. 2019/048 gaat over inschrijving voor het studiejaar 2018-2019, de uitspraak van 23 oktober 2020 in zaak nr. 2019/112 over inschrijving voor het studiejaar 2019-2020 en de uitspraak van 18 oktober 2021 in zaak nr. 2021/009 over inschrijving voor het studiejaar 2020-2021. De conclusie van deze uitspraken is steeds dat verweerder terecht het instellingscollegegeld in rekening heeft gebracht. Wat verzoekster in de hier voorliggende procedure naar voren brengt, is vergelijkbaar met door haar naar voren gebrachte argumenten in de eerdere procedures. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter is er geen grond voor de conclusie dat de beoordeling door het College van die argumenten in de eerdere procedures bij nader inzien onjuist was. Verzoekster heeft naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter geen omstandigheden naar voren gebracht die verweerder nopen tot het oordeel dat zich een bijzonder geval van overwegende aard voordoet. Verder biedt hetgeen verzoekster aanvoert geen grond voor het voorlopige oordeel dat verweerder er bij de motivering van de hoogte van het instellingscollegegeld niet vanuit mag gaan dat voor studenten als verzoekster geen bekostiging wordt gegeven. Ten slotte leidt de terugwerkende kracht van de desbetreffende regelgeving naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter niet tot het oordeel dat verzoekster het instellingscollegegeld niet in rekening mag worden gebracht, omdat in verband daarmee een overgangsregeling in het leven is geroepen, waarvan verzoekster ook gebruik heeft gemaakt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoekster,

en

Het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 januari 2022 heeft de centrale studentenadministratie namens het college van bestuur verzoekster te kennen gegeven dat zij instellingscollegegeld moet betalen voor inschrijving per 1 februari 2022 voor de deeltijd bacheloropleiding Geschiedenis.

Hiertegen heeft verzoekster bij verweerder bezwaar gemaakt. Voorts heeft verzoekster de voorzieningenrechter van het College verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Verzoekster heeft nadere stukken ingediend.

De voorzieningenrechter heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 februari 2022, waar verzoekster is verschenen. Verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.J. Wijnen-Verhoek, heeft online aan de zitting deelgenomen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante is het niet eens met de beslissing van 21 januari 2022. Volgens haar moet haar niet het instellingscollegegeld, maar collegegeld ten hoogte van het wettelijk collegegeldtarief worden gerekend. Volgens haar heeft de centrale studentenadministratie miskend dat zij op grond van de hardheidsclausule voor lager collegegeldtarief in aanmerking komt. Voorts is volgens haar de gegeven motivering voor de hoogte van het instellingscollegegeld ondeugdelijk, omdat er daarin ten onrechte vanuit is gegaan dat voor studenten als zij geen bekostiging wordt gegeven. Het in rekening brengen van het instellingscollegegeld is volgens haar ook onjuist, omdat de daaraan ten grondslag liggende regelgeving terugwerkende kracht heeft. Verzoekster verzoekt de voorzieningenrechter te bepalen dat zij hangende het bezwaar tegen de beslissing van 21 januari 2022 tegen collegegeld ten hoogte van het wettelijk collegegeldtarief moet worden ingeschreven.

2.2. De voorzieningenrechter stelt vast dat in de beslissing van 21 januari 2022 is verwezen naar een beslissing van verweerder van 17 december 2021, waarin een bezwaar van verzoekster tegen een beslissing van 7 juli 2021 over de rekening van instellingscollegegeld voor inschrijving per 1 september 2021 ongegrond is verklaard. Voor zover verweerder zich op het standpunt stelt dat, gelet op de inhoudelijke overlap met de beslissingen van 7 juli en 17 december 2021, niet op het door verzoekster gemaakte bezwaar tegen de beslissing van 21 januari 2022 behoefte te worden beslist, kan verweerder hierin niet worden gevolgd. De beslissing van 21 januari 2022 ziet immers op inschrijving per 1 februari 2022, niet op inschrijving per 1 september 2021. Verweerder moet dus nog op het bezwaar tegen de beslissing van 21 januari 2022 beslissen.

2.3. De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding om de door verzoekster verzochte voorlopige voorziening te treffen.

Het College heeft eerder uitspraken gedaan in procedures van verzoekster over het haar in rekening gebrachte collegegeld voor inschrijving voor de bacheloropleiding Geschiedenis. De uitspraak van 22 augustus 2019 in zaak nr. 2019/048 gaat over inschrijving voor het studiejaar 2018-2019, de uitspraak van 23 oktober 2020 in zaak nr. 2019/112 over inschrijving voor het studiejaar 2019-2020 en de uitspraak van 18 oktober 2021 in zaak nr. 2021/009 over inschrijving voor het studiejaar 2020-2021. De conclusie van deze uitspraken is steeds dat verweerder terecht het instellingscollegegeld in rekening heeft gebracht. Wat verzoekster in de hier voorliggende procedure naar voren brengt, is vergelijkbaar met door haar naar voren gebrachte argumenten in de eerdere procedures. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter is er geen grond voor de conclusie dat de beoordeling door het College van die argumenten in de eerdere procedures bij nader inzien onjuist was. Verzoekster heeft naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter geen omstandigheden naar voren gebracht die verweerder nopen tot het oordeel dat zich een bijzonder geval van overwegende aard voordoet. Verder biedt hetgeen verzoekster aanvoert geen grond voor het voorlopige oordeel dat verweerder er bij de motivering van de hoogte van het instellingscollegegeld niet vanuit mag gaan dat voor studenten als verzoekster geen bekostiging wordt gegeven. Ten slotte leidt de terugwerkende kracht van de desbetreffende regelgeving naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter niet tot het oordeel dat verzoekster het instellingscollegegeld niet in

rekening mag worden gebracht, omdat in verband daarmee een overgangsregeling in het leven is geroepen, waarvan verzoekster ook gebruik heeft gemaakt.

2.4. Het verzoek moet worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, als secretaris.